

ВІДПОВІДАЄМО НА ЗАПИТАННЯ

На запитання читачів відповідає **Юлія Марченко**, юрист компанії «МЕДКОНСАЛТИНГ»

ПОВІДОМЛЕННЯ ОРГАНУ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ПРО ЗМІНУ ГОЛОВНОГО ЛІКАРЯ У МЕДИЧНОМУ ЗАКЛАДІ

Після звільнення головного лікаря його обов'язки виконує лікар-дерматолог. Він і надалі керуватиме медичним закладом. Чи повинен виконуючий обов'язки проходити якийсь навчання? Якщо так, то де і яке? Чи потрібно про виконуючого обов'язки повідомляти орган ліцензування? Які документи слід додати до листа?

Відповідно до чинного законодавства працівник може бути призначений тимчасово виконуючим обов'язки для заміни відсутнього працівника (хвороба, відпустка) у порядку тимчасового переведення на іншу роботу за погодженням між сторонами трудового договору.

Належить звернути увагу на те, що в Україні в частині, що не суперечить її законодавству, продовжує діяти роз'яснення Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати і Секретаріату ВЦРПС «Про порядок оплати тимчасового замісництва» від 29 грудня 1965 р. № 30/39 (далі — роз'яснення).

У роз'ясненні зазначається, що тимчасовим заміщенням вважається виконання службових обов'язків за посадою тимчасово відсутнього працівника, коли це викликано виробничою необхідністю і пов'язане з розпорядчими функціями. Разом з тим в абзаці першому пункту 2 роз'яснення йдеться про те, що призначення працівника

виконуючим обов'язки за вакантною посадою не допускається. Таке можливе лише за посадою, призначення на яку здійснюється вищим органом управління. У цьому випадку не пізніше місячного строку з дня прийняття працівника на роботу до вищого органу мають бути подані документи для його призначення на посаду. Цей орган у місячний строк з дня отримання документів повинен розглянути їх та прийняти відповідне рішення.

Діючи за аналогією, можна дійти висновку, що призначення працівника виконуючим обов'язки головного лікаря можливе до затвердження його на цій посаді вищим органом управління приватного закладу на строк не більше двох місяців. Якщо працівник виконує обов'язки більше двох місяців, є підстави вважати, що він затверджений на цій посаді, навіть якщо відповідного документа не було видано.

На нашу думку, до сплину двох місяців з моменту початку виконання обов'язків на посаді працівник має пройти відповідне навчання та отримати сертифікат за спеціальністю «Організація і управління охороною здоров'я» для того, щоб відповідати вимогам Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики, затверджених наказом МОЗ України від 2 лютого 2011 р. № 49, зі змінами, внесеними наказом МОЗ України від 30 листопада 2012 р. № 981 (далі — Ліцензійні умови).

Відповідно до пункту 4.4 Ліцензійних умов ліцензіат зобов'язаний повідомляти орган ліцензування про всі зміни даних, зазначених у документах, що додавалися до заяви про видачу ліцензії. У разі виникнення таких змін ліцензіат протягом десяти робочих днів має подати до органу ліцензування відповідне повідомлення в письмовій формі разом з документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни. Підтвердженням факту призначення на посаду може бути наказ про призначення на роботу. Також до повідомлення варто додати нотаріально засвідчені копії документів про освіту нового керівника, що підтверджують його відповідність єдиним освітнім та кваліфікаційним вимогам.

РОБОТА САНІТАРКИ У СКЛАДІ БРИГАДИ ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ

У складі бригади швидкої допомоги є лікар, фельдшер і санітарка. Бригада обслуговує хворих психоневрологічного профілю. Санітарка протягом двох тижнів проходила стажування на робочому місці і тепер допомагає лікарю і фельдшеру. Чи можна вважати її роботу медичною практикою?

Відповідно до статті 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» від 19 листопада 1992 р. № 2801-ХІІ медична допомога — діяльність професійно підготовлених медичних працівників, спрямована на профілактику, діагностику, лікування та реабілітацію у зв'язку з хворобами, травмами, отруєннями і патологічними станами, а також у зв'язку з вагітністю та пологами, а медичне обслуговування — діяльність закладів охорони здоров'я та фізичних осіб — підприємців, які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку у сфері охорони здоров'я, що не обов'язково обмежується медичною допомогою.

Відповідно до пункту 1.3 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики, затверджених наказом МОЗ України від 2 лютого 2011 р. № 49, зі змінами, внесеними наказом МОЗ України від 30 листопада 2012 р. № 981, термін «медична практика» має таке значення — вид господарської діяльності у сфері охорони здоров'я, який провадиться закладами охорони здоров'я та фізичними особами — підприємцями, які відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам, з метою надання видів медичної допомоги, визначених законом, та медичного обслуговування. Отже, медичною практикою є діяльність лікарні (станції, бригади) швидкої допомоги в цілому, а не робота санітарки. ■